

John Ericsson
1803-89

MONITOR

Schillerinstitutets nyhetsbrev i John Ericssons anda

årg. 28 nr 3 mar. 2017

Narcissisternas verklighetsflykt

Den kollektiva hysteri varmed det nyliberala nordatlantiska etablissemanget har reagerat på de genomgripande strategiska förändringar som uttrycker sig i bl.a. Donald Trumps presidentskap och de nya sidenvägar-
nas dynamik, utgör ett nytt slags masspsykologiskt fenomen.

Med en symbiotisk mix av grupp tänk och gruppnarcissism hänger sig företrädarna för den ”demokratiska västliga värdegemenskapen” åt de värsta utfall mot olik tänkande, utan att tänka ett ögonblick på hur diktatoriskt de beter sig.

Den mest dramatiska demonstrationen av denna kliniska brist på verklighetsförankring är utan tvivel den patologiska iveren att kommentera vartenda uttalande som president Trump gör. Ett av de färskaste exemplen är Trumps tal i National Harbor, Maryland. Han konstaterade det uppenbara, nämligen att USA de senaste 15 åren har lagt ut 6000 miljarder dollar eller mer på krig i Mellanöstern, och att resultatet är att det bara har blivit dramatiskt mycket värre. Om de olika presidenterna under denna tid i stället hade åkt till badstranden skulle det ha varit bättre för alla, och pengarna hade kunnat användas till att återuppbygga det egna landet tre gånger om, sa Trump. Men media ansåg att detta inte förtjänade någon kommentar och hyperventilerade i stället över att några av dem, som utmärkt sig för en särskilt illvillig rapportering mot Trump, inte blev inbjudna till en pressträff i Vita huset.

Och var fanns dessa medier och deras likasinnade politiker när Bush- och Obamaadministrationerna, understödda av hela den ”västliga värdegemenskapen”, i årtal bombade länder i Mellanöstern och försåg terrorgrupper med vapen, något som kostat mer än en miljon människor livet och orsakat miljoner familjer ett out-sägligt lidande, och förutan vilket det över huvud taget inte skulle funnits någon flyktingkris i den här formen?

Det nyliberala nykonservativa etablissemanget klarar helt enkelt inte av att analysera och korrigera bristerna i sitt eget paradigm.

Världen kommer under de närmaste månaderna att fortsätta förändras lika dramatiskt som vi sett under det gångna året. Om vi har tur kommer det att bli som när sovjetkommunismen gick under: Det kommer att finnas många kappvändare, och några kommer att fortsätta vara betonghäckar. Skillnaden den här gången är att det finns ett stort antal länder som redan är beredda att etablera en helt ny typ av samarbeten. De europeiska nationerna har valet att antingen bli delaktiga i ödesgemenskapen för mänsklighetens framtid, eller att snart räknas till de förbisprungna.

Obama bakom Majdan mot Trump? Vad är Europas verkliga intresse?

En artikel i New York Times den 1 mars visar varför de nyliberala politikerna och medierna i Europa från första stund efter valsegern för en demokratiskt vald amerikansk president betett sig så häpnadsväckande snorkigt och rentav oförsämligt! Redan tidigt under hösten började Obama förse diverse tvivelaktiga underrättelseuppgifter om påstådda ryska manipulationer av den amerikanska valprocessen, som härrörde från brittiska rena propagandakällor och som det fortfarande saknas minsta bevis för, med en lägre säkerhetsklassning, för att maximera kretsen av personer som kunde ta del av dessa uppgifter. Motsvarande information gavs också till europeiska allierade – och uppenbarligen till utvalda medieföreträdare.

Detta förklarar den makalösa arrogansen hos denna krets, som var så säker som om det redan vore uppgjort att Trump inte skulle sitta kvar i Vita huset hela mandatperioden ut och att ”undersökande journalister nu kommer att få massor att göra”, som det genast lät från tysk TV! ”Kommer Donald Trump att bli mördad, avsatt genom en kupp eller bara ställd inför riksrett?” undrade brittiska The Spectator. Samma tongångar luftade tyska ARD:s pressklubb spekulerande om ”mord i Vita huset”, och Karl Zeros franska radioshow som bjudit på en rad olika, fullkomligt smaklösa sätt att ta livet av honom!

Daily Mail i London citerade en icke namngiven källa – en påstådd vän till familjen – som uppgav att Obama personligen vill leda en kampanj från sitt nya residens i Washingtonstadsdelen Kalorama med målet att få bort Trump, genom att få honom avsatt eller tvinga honom att avgå. Demokratiska partiet vägrar inse att det var Obamas och Hillary Clintons katastrofala politik gentemot de sk ”stackarna” i den amerikanska Mellanvästern som gjorde att de förlorade valet, och utprepar som ett mantra ”narrativet” om de ryska hackerattackerna. Underrättelsefolk som sitter kvar från Obama-tiden delar mer eller mindre dagligen ut nya avlyssningsprotokoll till medierna som ska visa att personer i Trumpadministrationen haft olämpliga kontakter med Ryssland. Det senaste exemplet: Samtal som justitieminister Jeff Sessions hade med den ryske ambassadören Kislyak i sin dåvarande funktion som ledamot av senatens utrikesutskott, något som ingick i hans arbetsuppgifter, används nu av Demokraterna som ytterligare ammunition för att kräva hans avgång.

Den ryske utrikesministern Lavrov kommenterade beskyllningarna från ”anonyma källor” om att Kislyak skulle vara spion och spionrekyterare med att allt detta påminde honom om McCarthytiden, medan Trump själv talade om en veritabel häxjakt mot honom och hans administration.

Det är faktiskt en häxjakt i McCarthy-stil som det nyliberala etablissemanget på båda sidor om Atlanten har dragit igång, eftersom Trump har kastat alla axiom för den unipolära politik som Amerika har bedrivit från och med George W. Bushs presidenttid över bord, vilket också framgick tydligt av hans tal till den församlade kongressen. Trumps resonemang, att man med de sex biljoner dollar som krigen kostat hade kunnat bygga upp den amerikanska ekonomin två eller tre gånger om, uttrycker raka motsatsen till det gamla globaliseringsparadigmet.

Men när det nyliberala etablissemanget i Europa på ett uppseendeväckande sätt låter den demokratiska masken falla och uppenbarligen redan hoppas på en tid efter Trump, vore det bättre om det sopade framför egen dörr. Förebuden om en ny, ännu mer dramatisk finanskrasch än den 2008, den grekiska krisens återkomst, den italienska bankkrisen, oförutsägbara valresultat i flera länder det här året, ett eller flera länder som följer brexits exempel – kombinationen av alla dessa händelser skulle mycket snabbt kunna rycka undan grundvalarna för euron och till och med för EU. Men dessa regeringar är tydligen lika oförmögna eller ovilliga att frånga en

politik som har skapat dessa kriser, som Demokraterna i USA vägrar att inse orsakerna till sitt valnederlag.

Fem år efter ECB-chefen Draghis berömda löfte att ”göra allt som krävs” för att rädda euron är eurokrisen tillbaka med full kraft, nu med skillnaden att centralbankerna med sina kvantitativa lättnader och minusräntor har skjutit slut på allt sitt krut. Trojkans åtstramningskrav på Grekland har ruinerat det landets ekonomi och orsakat befolkningen ett utsägligt lidande. EU:s envisa vägran att skriva ned Greklands skulder, och självklart den stigande förtvivlan som människorna i Italien, Spanien och Portugal känner över EU-politiken, hotar att bli det som utlöser en kollaps av det globala finanssystemet. Tidningen Global Times, som står den kinesiska regeringen nära, varnar för exakt detta och för de konsekvenser det kommer att få för Kina.

Greklandskrisen är förstas bara en av flera minor som kan få det transatlantiska finanssystemet att flyga i bitar. Med tanke på de 3,7 biljoner euro som ECB under fem år har kastat bort på det bottenkörda europeiska banksystemet, och med tanke på den 20 biljoner dollar stora amerikanska statsskulden, är det inte bara för Trump som allting hänger på att han infriar sitt vallöfte och sätter punkt för kasinoekonomin genom ett återinförande av bankdelningslagen Glass-Steagall.

En bankdelning – på exakt det sätt som Roosevelt genomförde den 1933 – är bara det första absolut nödvändiga steget, som måste följas av de tre ytterligare lagar som Lyndon LaRouche har pekat ut som ett sammanhållet paket för att övervinna krisen. Den nuvarande monetaristiska politiken måste bytas ut mot en återgång till det amerikanska ekonomiska systemet i traditionen från Alexander Hamilton, införandet av en nationalbank och ett creditsystem, tillsammans med en kraftig produktivitetshöjning i ekonomin, åstadkommen genom att prioritera förverkligandet av termonukleär kärnfusion och ett internationellt rymdsamarbete. Motioner med detta innehåll har lagts fram i 15 delstatsförsamlingar i USA.

Även om man inte måste hålla med ekonomiprofessorerna Mark Blyth, som tror att EU på grund av de väntade valresultaten i flera länder skulle kunna rämna redan innan Storbritannien hunnit lämna ordentligt, så står det klart att det inte kommer att fungera att bara ”fortsätta som förut” när det gäller EU och euron. Föga överraskande har Jean-Claude Juncker inget nytt att komma med i sin vitbok om hur ”krisen i Europa ska övervinnas”; hans fem scenarier är bara olika varianter av samma nyliberala geopolitiska synsätt.

Alternativet är solklart: De europeiska länderna behöver bara tacka ja till Kinas erbjudande om att medverka i det nya sidenvägsprojektet, det som kallas Bältet och vägen. Detta projekt har på bara tre år totalt förändrat dynamiken i världen, 70 länder samarbetar redan med Kina i det största infrastruktur- och utvecklingsprogrammet i människans historia. I stället för att vilja ackordera med stater kring Medelhavet om ytterst tvivelaktiga överenskomelser, borde fru Merkel hellre ta fasta på Kinas erbjudande om att tillsammans med andra länder bygga upp såväl Mellanöstern som den afrikanska kontinenten, och därmed lösa flyktingkrisen på ett varaktigt och mänskligt sätt.

Som det verkar är den nyliberala politikens betonghäckar inte i stånd till det. EU insisterar på sitt skålpund kött, för EU kommer skuldnedskrivning för Grekland inte på fråga. Kina bygger inte bara ut hamnen i Pireus till en ny omlastningsplats för den nya sidenvägen, utan investerar också i förbättrade tågförbindelser från Aten via Belgrad till Budapest. Och vad gör EU-kommissionen? Försöker blockera detta järnvägsbygge!

Det är hög tid att fler och fler människor tillsammans engagerar sig för de europeiska ländernas verkliga intressen, som ligger i ett samarbete med Kina, Ryssland, Indien, Japan och andra länder om de storartade perspektiv som öppnas med den nya sidenvägen. Det ligger absolut inte i vårt intresse att delta i häxjakten mot Trump eller Putin, och vi ska vara mycket glada över att den nye ameri-

kanske presidenten tar avstånd från interventionskrig.

Framför allt är det viktigt att förstå varför stora delar av världen befinner sig i ett så kaotiskt tillstånd: Orsaken är den unipolära politik som förts av Bush, Thatcher, Blair, Obama och Cameron, där den imperiala utvidningen av Nato och EU ända fram till Rysslands gränser ingår, liksom politiken för regimskiften med hjälp av färgrevolutioner och krig i såväl Östeuropa som Mellanöstern och Nordafrika. Till denna politik hör också den nyliberala ekonomiska politiken, som sätter bankernas och spekulanternas intressen främst, för att det hela tiden ska gå bättre för etablissemang, för vilket de ”beklagansvärda” inte ens är värda ett beklagande. Och, som man nu kan se, är dessa nyliberaler faktiskt väldigt illiberala, för att inte säga diktatoriska, när de får en demokratisk majoritet emot sig.

Som tur är, är det inte för sent än att hoppa på tåget på den nya sidenvägen!

Folkmordet i Jemen accelererar!

Detta uttalande kommer från Föreningen Jemensolidaritet och klargör bakgrunden till det horribla folkmord som håller på att genomdrivas i Jemen med stöd av Västvärlden:

Åren av matbrist orsakade av det illegala bombkriget och den illegala blockaden börjar nu skörda sina offer i en fasansfull takt. De civila som dödade av bombkriget har i februari 2017 efter 700 dagars bombningar räknats ihop till 12.041. Alldeles före jul rapporterade Unicef att i Jemen dör ett barn av svält var tionde minut. (1) Den 11 januari rapporterade Unicef i Sanaa att under 2016 hade 63.000 barn i Jemen dött av svält. (2) Nästan en halv miljon barn är nu på väg att dö av svält. Dessutom är 3,3 miljoner människor i Jemen, därav 2,2 miljoner barn, akut undernärda. 80 procent av befolkningen har brist på mat. Det betyder att 20 miljoner jemeniter behöver nödhjälp för att överleva.

Det är FN:s resolution 2216 som möjliggjort både allvarliga krigsbrott och nu den största svältkatastrofen i världen. Tillämpningen av resolutionen har gått långt utöver det som sägs i själva texten och är därför illegal. Enligt resolutionstexten gäller blockaden vapen, men tillämpningen har stoppat importen av mat, medicin, drivmedel, jordbruksföremål och andra nödvändighetsvaror. Det är kravet på att all import skall godkännas av ”Jemens” transportministerium som inte finns i Jemen utan i Saudiarabien, som stoppar nästan all import.

Import till hamnen Aden tillåts eftersom den kontrolleras av den Saudistödda Hadiregeringen, men där gör säkerhetshot från miliser och rena terroriströrelser (al-Qaida och Daesh) det omöjligt för FN att leverera den mängd mat som behövs. Tillämpningen av resolution 2216 måste ändras så att matimport även tillåts till hamnen Hudaydah som kontrolleras av Jemens nuvarande fungerande regering i Sanaa bestående av en koalition av olika partier med anhängare till bla Huthirörelsen och en tidigare president Saleh. Då kan svälten börja hävas redan nu

Den brittiska biståndsorganisationen Oxfam krävde den 6 december 2016 att importrestriktionerna för mat, medicin och bränsle hävs: ”Mark Goldring, chef för Oxfam i Storbritannien, sa: ’Jemen svälts sakta ihjäl. Först kom restriktionerna på importen - inklusive den helt nödvändiga importen av livsmedel; när dessa delvis lättades bombades lyftkranarna i hamnarna, sedan lagerbyggnaderna, vägarna och broarna. Detta är ingen tillfällighet - det är systematiskt. Landets ekonomi, dess institutioner, dess förmåga att livnära och ta hand om befolkningen är överallt på randen till kollaps. Det finns fortfarande tid att ro upp det innan vi ser den kroniska hungern bli en omfattande svält. Striderna måste upphöra och hamnarna måste öppnas helt för den livsnödvändiga

försörjningen med mat, bränsle och mediciner.’”

Hamnen i Hudaydah blockeras illegalt och har alltså även bombats. World Food Program har fört dit fyra mobila kranar men dessa hade i slutet på januari inte tillåts av Hadiregeringen att komma i land och väntade ute på Röda havet. Förutom importen via hamnarna, har den Saudiledda koalitionen också stoppat användningen av flygplatsen i Sanaa genom illegala bombningar. 20.000 människor som behöver komma utomlands för specialistvård, hindras av detta. Svårigheterna att komma till Jemen drabbar också journalister, så att väldigt lite oberoende information kommer ut. Den 14 augusti 2016 krävde tolv internationella hjälporganisationer att restriktionerna för den civila flygtrafiken till Jemen hävs. Organisationerna var ACF International, ACTED, Care, Danska Flyktingrådet, Global Communities, Handicap International, International Rescue Committee, Intersos, Mercy Corps, Norska Flyktingrådet, Oxfam och Rädda Barnen.

FN-stadgan tillåter inte de krigshandlingar som den Saudiledda koalitionen begär mot Jemen. Bombkriget är illegalt eftersom det systematiskt inriktas på 1) civila mål, bostäder, hälsovård, skolor, marknader, begravingar och 2) livsmedelsförsörjning, livsmedelsimport, livsmedelsproduktion, lagring av livsmedel, vattendammar, 3) historiska minnesmärken och världsarv. T.o.m. det brittiska försvarsdepartementet har konstaterat 252 brott mot folkrätten begångna av den internationella koalitionen mot Jemen. 4) Saudiarabien har dessutom öppet samarbetat med både al-Qaida och Daesh i kriget mot Jemen.

De Saudiledda bombningarna startade redan tre veckor innan FN-resolutionen 2216 antogs. Ingen av representanterna i FN:s säkerhetsråd som citeras i resolution 2216 nämner något om militära åtgärder. Det framgår också av den ryska positionen. I ryska Sputniknews redan den 2 maj 2015 konstaterade dåvarande ryske FN-ambassadören Vitalij Tjurkin att ”resolution 2216 inte auktoriserade några flygattacker av den saudiledda koalitionen... Några kollegor sa att den saudiledda koalitionen försöker försäkra sig om att resolution 2216 implementeras. Detta är inte fallet. Deras handlingar är helt vid sidan av resolutionen.”

Den Saudiledda interventionen i Jemen står inte i överensstämmelse med FN-stadgan, eftersom president Hadi INTE var någon legitim president när han tvingades bort. Hadi var en interimspresident och hans mandat löpte ut år 2014; hänvisningen i resolution 2216 till att Hadi har begärt interventionen mot Jemen är därför inte giltig.

Den pakistanske akademikern Sikander Ahmed Shah var framgångsrik i sina försök att övertyga sin regering att inte gå med i kriget mot Jemen. Han pekade på att den förre presidenten Hadi hade förlorat kontrollen över huvudstaden Sanaa och territoriet, när han från Aden inkallade den Saudiledda militära interventionen mot sitt eget land. Den 6 april 2015, en vecka innan resolution 2216 antogs, skrev Shah: ”... en intervention skulle inte bryta mot Jemens suveränitet om den sittande regeringen medger den eller begär en främmande militär intervention. ...Emellertid kan ett sådant bistånd vara lagligt endast om den sittande regeringen som begär det utövar ’verklig kontroll’ över sitt territorium. ... Emellertid är det så att enligt internationell lag så utövar den inte verklig kontroll om den förlorar kontrollen över huvudstaden och står inför ’en nära förestående kollaps’. Jemen är mitt i en sådan, eftersom huvudstaden och väsentliga delar av territoriet står under kontroll av rebellerna. Hadis kontroll begränsas till Aden och det är inte långt från kollaps. Därför är lagligt talat hänvisningen till presidentens medgivande till en militär intervention ytterst problematisk.”

Sverige måste omedelbart erkänna Jemens nya regering på följande grunder:

(a) En majoritet av parlamentet, som valdes innan kriget började, har återsamlats och godkände den 17 augusti 2016 den nya regeringen under ledning av Saleh al-Samad som ställföreträdan-

de president i avvaktan på det nyval som krävs enligt Jemens konstitution; En ny regering bildades den 28 november och godkändes av parlamentet den 10 december (b) Regeringen har den administrativa kontrollen över landets ministerier och myndigheter, inklusive Jemens nationella försvarsstyrkor, och mer än en majoritet av befolkningen; (c) Folket visade ett brett stöd för presidenten och regeringen med den makalösa demonstrationen i Sanaa den 26 mars 2017 där 1,5 miljoner jemeniter deltog trots att de riskerade att bli bombade; (d) Regeringen och dess myndigheter är de enda som kan ta emot nödhjälp utifrån, eftersom hamnstaden Aden och dess omgivning har gjorts för osäker av irreguljära miliser och terrorister för att FN skall kunna komma i land; (e) Regeringen har en plan för landets återuppbyggnad och framtida utveckling.

Den svenska försäljningen av vapen till Saudiarabien och dess allierade måste omedelbart upphöra. Detta gäller i synnerhet Saabs försäljning av det luftburna övervakningssystemet Erieye till Förenade Arabemiraten: (a) eftersom de är i krig och (b) eftersom de bryter mot mänskliga rättigheter i kriget mot Jemen. Svensk lag motsätter sig försäljning av vapen i sådana fall, liksom det av Sverige nyligen ratificerade fördraget om vapenhandel ATT.

Den 25 februari 2016 beslutade Europaparlamentet om en resolution som krävde att Europeiska Unionens Höga Representant för utrikesfrågor Federica Mogherini ”skall ta ett initiativ med syftet att EU skall införa ett vapenembargo mot Saudiarabien” på grund av dess krigshandlingar i Jemen.

Sverige måste redan nu börja förbereda en återuppbyggnad av Jemen. Planeringen för återuppbyggnad är en viktig del av en fredsprocess för att samla landet runt ett framtidsperspektiv i fredligt samarbete mellan alla parter. Potentialen i regionen visas tydligt av att den av Kina initierade Asiatiska infrastrukturinvesteringssbanken (AIIB) den 8 december 2016 anslog 36 miljoner dollar till Omans järnvägsmyndighet för att projektera en järnväg tvärs genom Oman ända fram till gränsen mot Jemen. Det betyder att Kina är på väg att genomföra den länge föreslagna järnvägen genom först Oman och sedan Jemen för att skapa en viktig förbindelse mellan Asien och Afrika.

Janukovyjtj kräver ”sanningskommission” om Majdan-kuppen

Ukrainas före president, Viktor Janukovyjtj, vänder sig i ett brev till flera europeiska regeringar och föreslår att Europarådet tillsätter en oberoende kommission för att undersöka statskuppen som störtade honom och hans regering den 23 februari 2014. I en intervju i anslutning till den tredje årsdagen av kuppen där flera journalister deltog, en av dem från TASS, sa Janukovyjtj att många vittnen från de våldsamma protesterna på Majdan inte vågar yttra sig till Ukrainas myndigheter men vore beredda att ”vittna inför en internationell kommission som upprättas för att uppfylla avtalet från den 21 februari (2014) och där företrädare för oppositionen såväl som internationella experter deltar.”

Janukovyjtj sa att Ukrainas nuvarande statsåklagare Jurij Lutsenko personligen organiserade de illegala aktiviteter och mord som skedde på Maidan och att aktivisterna där var beväpnade och beredda att använda dem: ”Här talar vi om mord på oskyldiga människor som beskötts från byggnader ockuperade av Majdan-aktivisterna” sa Janukovyjtj. ”Inte en enda medlem från den högra sektorn dödades. De sköt bara på vanliga människor som kommit

till Majdan. Dessa människor befann sig på ett område som kryptskyttarna lätt kunde sikta på från de byggnader där de befann sig. Det finns många bevis och människor som är beredda att vittna.”

Ukrainas ex-president skickade även ett brev till Trump i vilket han bad om ”en objektiv, rättslig och politisk utvärdering av aktioner från amerikanska aktivister under krisen i Ukraina”. ”Idag vet vi att dessa fick generösa bidrag och betalning av olika internationella stiftelser” samt att de stöddes av Västeuropa och USA. Dessutom stödde USA:s före ambassadör i Ukraina, Geoffrey Pyatt, att den ukrainska regeringen angrep civilbefolkningen i östra Ukraina med tunga vapen.

Janukovyjtj tar inte upp parallellen mellan hur Majdan-kuppen 2014 organiserades (och av vilka) och hur en massiv proteströrelse mot USA:s nye president Trump organiseras och finansieras av samma nätverk, men det gör LaRoucherörelsen. Den 24 februari publicerade EIR en 17-sidig dossier med titeln: ”Obama and Soros-Nazis in Ukraine 2014-U.S. in 2017?” som dokumenterar hur det hänger ihop. Länk finns på eap.nu.

Jacques Cheminade nu officiell kandidat

Jacques Cheminade, ordförande för EAP:s systerparti i Frankrike Solidarité et Progrès, är nu en av de elva officiella franska presidentkandidaterna. Det fastslogs av den franska konstitutionsdomstolen den 18 mars. Cheminade är därmed godkänd att delta i presidentvalets första omgång den 23 april. Den andra omgången hålls den 7 maj mellan de två kandidater som fick flest röster i den första omgången.

Det är mycket hårda krav för att bli godkänd som officiell presidentkandidat. Det krävs nomineringsbrev från minst 500 folkvalda politiker. De måste vara fördelade på minst 50 av Frankrikes 101 departement med max 50 nomineringar från varje enskilt departement. För Cheminades rörelse är det en stor framgång att kunna delta. Mobiliseringen har pågått med telefonsamtal och uppsökande besök hos uppemot 30.000 borgmästare i Frankrike.

Arbetssegern är desto större med tanke på det katastrofala tillståndet i det politiska ledarskiktet i landet, som demoraliserat de valda förtroendemännen och fått många att vägra befalla sig med någon nominering av presidentkandidater överhuvudtaget. Att Cheminade fått nomineringarna ändå, visar att han kunnat bryta igenom de förtroendevaldas motvilja mot Parispolitiken med sin entusiasm och sin framtidstro. Bland dem som försökt men inte lyckats få tillräckligt med nomineringar för att komma med på valsedeln finns flera tidigare ministrar och välkända politiker.

Tidigare var alla godkända kandidater berättigade till lika mycket TV-tid under hela valkampanjen. Men 2015 infördes nya regler med syftet att begränsa antalet outsiders och deras tid i media, så att de stora partierna skulle få mer. Den regeln riktades speciellt mot Cheminade, vilket den ledamot som lade fram förslaget i parlamentet och nu är justitieminister var mycket tydlig med.

Trots dessa försök, och många fler, att tysta Cheminade, kunde han få sina nomineringar i ett klimat av ilska och uppror mot partisystemet, särskilt bland alla småkommuner på landsbygden som håller på att krossas av EU:s åtstrammingspolitik.

Jacques Cheminades kampanj förs under parollen: ”Befria Frankrike från bankernas ockupation” och riktas mot Londons City och New Yorks Wall Street som har de stora franska universalbankerna som sina torpeder.

